

Oponentský posudek na rigorózní práci

Martin Čeřovský: Komparace právní úpravy ochrany lesa v Čechách a ve Francii, včetně relevantních souvislostí

Datum vypracování (odevzdání) práce: 14. května 2012

Oponovaná rigorózní práce se zabývá na 148 stranách tématem komparace francouzského a českého práva v oblasti ochrany lesa a hospodaření v lese. Vlastní text práce je členěn na 13 kapitol včetně závěru.

Obsah práce je zaměřen na přehled pramenů právní úpravy a komparaci jednotlivých institutů a nástrojů francouzské a české právní úpravy na úseku ochrany lesa, přičemž vzhledem k odlišnosti obou právních řádů se autor v oblasti českého práva zabývá i právní úpravou mimo oblast lesního práva, zejména režimu zákona o ochraně přírody a krajiny (např. dřeviny rostoucí mimo les). V kapitolách 4 a 5 se autor věnuje stručně i pramenům mezinárodního a evropského práva, přičemž ale nechápu rozdíl, který autor učinil, když v kapitole o evropském právu zařadil i prameny týkající se ochrany lesní biodiverzity a v kapitole o mezinárodním právu již tento přístup nezvolil, což považuji za disproportionální a v podstatě i nedostatečné.

Autor si vybral poměrně náročné téma, vzhledem k tomu, že se jedná o problematiku nejen právní, ale i věcnou (z oblasti přírodních věd) a také ekonomická stránka není zanedbatelná. Náročnost zvyšuje i nutnost pracovat s prameny ve francouzštině a orientovat se v systému francouzského práva. Na druhou stranu zase v české literatuře měl situaci snazší, když se mohl opřít o poměrně velký počet existujících vědeckých prací a dalších odborných materiálů a dokumentů.

Zvolené téma je poměrně aktuální, vzhledem k vývoji právní úpravy a některým diskutovaným problémům (souvisejícím např. s přijetím nového českého občanského zákoníku).

Pokud jde o způsob zpracování, jedná se převážně o deskripci, v menší míře o analýzu a syntézu. Pěkné závěry činí autor např. na str. 25, z hlediska komparace jednotlivých doktrín, i když bych jej rád upozornil, že k větší vypovídací schopnosti by bylo potřeba analyzovat více pramenů (než-li jen po jednom z každé země).

Pochopitelně je však třeba vyzdvihnout komparaci, přičemž autor sice komparuje jednotlivé instituty a nástroje obou právních řádů přímo v textu jednotlivých kapitol, ale takovým způsobem, že je místy někdy obtížné odlišit, kde končí francouzská úprava a kde se již hovoří o české úpravě. Přesto z provedené komparace vyplývají poměrně cenné podklady pro závěry rigorózní práce a rovněž pro ústní diskuzi při obhajobě.

Kapitola třináctá tvoří závěry práce, vedle shrnutí předchozího výkladu jednotlivých témat, právních institutů a nástrojů, obsahuje i komparaci z hlediska formálního a materiálního a objevují se zde, byť sporadicky i vlastní závěry z pohledu *de lege ferenda*.

Je třeba ovšem také upozornit na některé nedostatky, které předložená rigorózní práce obsahuje. Na některých místech obsahuje nedostatky (např.str.33 -do ústavních základů ochrany životního prostředí v Listině základních práv a svobod patří explicitně i čl.11 odst.3 a 14 odst.3 plus některé další doktrinálním a judikatorním výkladem), či dokonce chyby (např.str.50 – ÚSES není zvláště chráněné území, str. 56 – zákon č.349/2009 Sb. nevyhlásil NP České Švýcarsko, str.57 – podle § 56 nelze zrušit ochranu památného stromu, str.70 – finanční sankce nepatří do ekonomických nástrojů).

Na několika místech autor popisuje starou právní úpravu, případně nereflexuje změny v legislativě (str.30, 43, 50, str.91 atd.). V některých případech dokonce činí chybné závěry, aniž by si ověřil recentní stav legislativy a judikatury k danému problému (např. v subkap.9.4.3.-str.91-92).

Rovněž je třeba upozornit, že autor zřejmě neprovedl důsledně jazykové a grafické korektury v rámci závěrečné redakce díla.

Přes výše uvedené výhrady však předložená rigorózní práce Martina Čerovského splňuje formální a materiální náležitosti kladené na rigorózní práci v oboru právo životního prostředí a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k ústní obhajobě:

- 1) S ohledem na autorova tvrzení na str. 14 až 16 by mě zajímalo, jaké znaky, resp. podstatné náležitosti by ve francouzském právu měly být obsaženy v definici lesa jako právního pojmu?
- 2) Jak je ve francouzském právu upraven nájem a podnájem lesa ve vztahu ke státním pozemkům? Hraje při tom nějakou roli fakt, že, jak autor píše na str.42 rigorózní práce „...16% z nich náleží do vlastnictví územní samosprávy“? A jedná se vůbec o státní lesy? Neměl by být správný překlad „lesy veřejné“ (Les forêts publique) ?

V Praze dne 6.června 2012

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.
oponent